

De Copā

Copa:

Copa syrica caput graia redimita
mitella:

Crispum sub crotalo docta mo-
uere latus.

Ebrīa famosa saltat lasciuatq; taberna:

Ad cubitum raucos excutens calamos:

Quid iuuat aestiuo defessum puluere obesse:

Quam potius bibulo decubuisse toto.

Sunt copae calices cyathi rosa tybia cordae:

Tridinia vmbrosis frigida arundinibus:

En & Menalio quae garrir dulce sub anuo:

Rustica pastoris fistula more sonat.

Est & vappa cado nuper diffusa picato:

Et strepitans rauco murmure riuus aquae:

Sunt etiam croceo violae de flore corolla:

Sertaeq; purpurea lutea mixta rosa:

Et quae virgineo libata achelois ab amne:

Lilia vimineis attulit in chalatis.

Sunt & caseoli quos iuncea fascina siccata:

Sunt autumnali caerea pruna die.

Castaneaeq; nuceis: & suuae rubentia mala:

Est hic munda Ceres: est amor: est bromius:

Sunt & mora cruenta: & lentis vira racemis:

Et perdet iunco ceruleus cucumis:

Et tuguri custos armatus falce saligna:

Sed non & vasto est inguine terribilis

Huc alibida veni: fessus iam sudat a felus:

Parce illi: vestri delictum est alinus:

Nunc cantu crebro rumpunt arbuta cicada:

Nunc vere in gelida sede laerta sedet:

Si sapias aestiuo recubans aunc proluet vitro:

Seruis cristallo ferre novos calices:

Eta age pampinea fessus reqesce sub umbra:

Et grauidum roseo necis caput stropheo:

Copa syrica. Omnis huius odatuli su-
ma est. Horatur Moxenatē & socios ad
voluptatem. insinuatōe quadam vtens.
Cope Moxenatis libertē quae a loco sic ne
minata grege: apud Orchomenon Boetie
Sunt enim Cope iuxta cephyrum amne
qui lacum facit copiatem nominatum.

b Syrica. quae venter ex syria.

c Graia mitella. Fuit enim mitra: ornamentū capitis.
primum apud mceonios. deinde egyptij et Syrij vsi sūt te-
lite Hero. Virgi. Moxonia mentū mitra crinemq; madentē.

d Crotalo. Crotalum instrumentum musicū quo egyptij
in deorum carminibus vtentur: eiq; eundem a koo. id
est pulso denominarunt: nonnulli grecorum pro plautro
resonante posuerunt. Alii annulum ex aere factum: qui fer-
reo baculo percutebatur: ad sonitū reddendū neāxerūt.

e Ad cubitum id est quietem.

f Raucos. sonoros.

g Calamos. Fistulas quas ipse pulsabat.

h Bibulo. Nam qui dormiunt videntur bibere susu-
tando in somno.

i Cope: vasa vinaria.

k Chordae. Cytharae.

l Tridinia. Lecti erant: vel tridinia in quibus veteres
comedebant.

m Arundinibus: Quae solebant apponi ad voluptate.

n Menalio: Arcadico id est quales solent esse in mon-
te Archadico. vbi solebant pastores & fistulis canere enā
potest referri ad Euandriū q; venerat ex archadia: vbi erat
palatium et palatium condiderat.

Vappa: Vinum alperum & feridum: & vappa dici-
tur vinum euaporatum: id est quod am sit saporem.

p Picata: nigra vel a pic. lege martealem.

q Corole: Dicuntur a choro & sic a corona. C. ropio
apud himerum monte Atheniensem. solent ad eū apes.

r Lutea: rubicunda apud Buc. mollia luteola.

s Achelois nympha fuit ab acheloi. Filie enim acheloi
dicuntur sirenes: vt idem Virgi. alibi. iunenū cantus vari-
os Acheloia proles.

t Fascina: canistrum & calathus.

v Bromius: Cognomē bacchi est a bromo quod est
consumo. vno enim inoderate sumpto omnes humores
repelluntur.

x Tugurium: Casa pastoralis est.

y Custos: priapus.

z Saligna: ex salice facta.

a Alibida. priape alibidibus apud quos in venerat
tionē est.

b Illias: Io.

c Vestri: Quod habetur ex vobis.

d Aestiuo: Optimo & apto tempore estatis.

e Vitro: Cyatho vitreo.

f Stropheum: coronam.

bat amias
a per auras
mētius vnda
ra y handiēnt
ferre sub mīa
hic lra reamē
aera dūp
alia proles
ponit honos